

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Podimo za njima!

Organizacija francuske katoličke mladeži postala je u zadnje vrijeme jedna od najboljih snaga organizirane „Katoličke Akcije“ u Francuskoj. To se vidjelo i na njihovom kongresu, koji su održali u Lionu od 21. do 23. travnja t. g. i na kojem je prisustvovalo 7000 đaka iz svih krajeva i iz svih društvenih slojeva. Organizacija broji 150.000 članova. Ova brojka znači sjajnu pobjedu za ono malo društvarce od 6 đaka, što ga je bio osnovao u Parizu Albert de Mun god. 1886.

Nije još prošlo ni po vijeka, da živi ova organizacija, a ona je već mnogo zaslužna za Crkvu i Francusku, jer je odgojila toliku mladež vjeri katoličkoj te je uputila na više nje socijalnih dužnosti. Vodstvo te organizacije ponosom ističe, da hoće da vjerno radi po uputama Svete Stolice. Tko bi pak izbrojio njihova djela apostolata, brojna svećenička zvanja, što su nikla iz njihove sredine, brojne vođe, što ih je odgojila za razne katoličke i socijalne institucije, i nove obitelji, strogo kršćanske, što ih je dala i daje domovini. Na zadnjem se kongresu ova mladež uz vjerske manifestacije osobito bavila i pitanjem mira, što ga ugrčavaju svjetski militarizmi i nacionalizmi. Ovo se pitanje mira proučilo sa svakoga gledišta, ali specijalno sa kršćanskoga. Osobito se istaklo, da za uspjeh u razoružanju treba širiti po svijetu duh mira, ljubavi, socijalne pravde, t. j. „moralno razoružanje“, da se uzmege doći do pravoga razoružanja.

Ova organizacija, koja radi pod geslom „Pobožnost - nauka - rad“ specijalno se bavila na kongresu pitanjem, kako će za katoličke ideale osvojiti svoje drugove. A u pitanju apostolata među radništvom vecma se ističu Jocište. Njihova povorka po gradu, zajednička sv. Pričest, počast martvima iz svjetskoga rata (od same njihove organizacije poginulo ih je 15.000), svečani ručak, na kojemu su prisustvovali tri kardinala, dvadeset biskupa i mnogi

istaknuti katolički radnici, primitak sudačnoga brzojava i blagoslov sv. Oca te čitanje rezolucija — bili su velebni i nezaboravni časovi.

Katolička stvar ide dnevno na bolje u Francuskoj. To dokazuje i ogroman napredak katoličke štampe u provinciji. Svatko zna za lijepe uspjehe društva „Bone Presse“ i dnevnika „La Croix“, pa ipak je prošle godine u Parizu došlo do osnutka novoga katoličkoga dnevnika „L' Aube“ (Zorr). To je politički list. Glavni je njegov pokretač Franc Gay, koji uživa velike simpatije i kod vladine stranke. List se u socijalnoj i ekonomskoj politici drži strogo načela socijalnih Enciklika Papa Lava XIII. i Pija XI. („R. N.“ i „G. A.“), t. j. zauzimalje se za suradnju između kapitala i rada i kršćansko razumijevanje između država.

Za bolji uspjeh katoličkih škola održao se prošle godine kongres Saveza zavoda za kršćanski odgoj, na kcmu je bilo zastupaco 850 srednjih škola.

Među radništvom se šire „kršćanski sindikati“, koji sa savezom „Amicales“ broje 300.000 članove. Skauti imaju 36.000 članova. Jocište imaju 20.000 pravih katoličkih mladih apostola među radništvom, 5.000 među seljacima i 3.000 među mornarima.

Francuzi katolici imaju posebnu organizaciju za kino i radio, pa bibliografsko društvo sa katoličkom štampom na čelu i k tomu još Papine dobrovoljce, organizaciju svećenika i svjetovnjaka, koji javnim predavanjima rasvjetljuju savremena pitanja. Na glasu su francuske Socijalne sedmice ili putujuće univcrse, te organizacija katoličkih žena „Ligue Patriotique de Française“ sa oko 1 1/2 milijun članica.

Društvo francuskih katoličkih liječnika Svetoga Luke, Kurne i Damjana broji u Francuskoj 2.000 članova, liječnika. Svrha je društvu, da stavi medicinu u službu vjere. Prošle je godine ovo društvo poslalo misionarima 15.000 kg liječničkih potrepština.

Zaista od svih ovih institucija i tako oduševljenog rada katolika za obnovu Francuske u Kristu možemo očekivati, da će brzo doći do potpunoga pomirenja između Crkve i države. To će biti logična posljedica, kad budu svi — pa i vladini krugovi — osjećali potrebu toga mira i toga saveza.

* * *

Od 1914. godine dalje odnošaji između Crkve i države dan za danom idu na bolje, osobito, kad su se iz rata, u kojem je toliko tisuća svećenika poginulo, mnogi svećenici intimnije približili narodu. Uvađa se malo pomalo neka vrst moralnoga konkordata, jer je poznato, da nema narodnoga događaja, u kojem ne bi Crkva sudjelovala. Uz ministra vidimo biskupa, koji slavi uspomenu Richeleau-a. Crkva blagosivlje nesretne mornare, poginule na podmornici *Prometée*, moli pred ogromnom i tragičnom kosturnicom *Doaumonta*, sudjeluje pri komemoraciji pripojenja Bretonije Francuskoj, pri otkriću spomenika u *Thlepvals* i t. d. Država pak sa svoje strane sudjeluje pri sv. Misama, što ih Crkva celebrira za pokoj poginulih u ratu. Tako je ništa manje od osam ministara prisustvovalo u Bazilici Presv. Srca na Misi, što su je katolički činovnici dali otslužiti za pokoj duša svojih kolega. Civilne vlasti su uvijek sudjelovale i pri otkriću spomenika, koji su se podigli na uspomenu glasovitih biskupa. Prilikom lanjskoga hodočašća u Rim sa strane delegata katoličkih društava sv. Misi u Lateranskoj Bazilici, koju je odslužio kard. Verdier, nadbiskup Pariza, prisustvovalo je cijelo francusko poslanstvo kod sv. Stolice. Radi toga je kard. Verdier zahvalio poslaniku Fontenay zbog dobrih veza između Republike i Vatikana, što ih je on svojim radom postigao. Ne stavlja se u promet aute, zrakoplove, brodove, a da se ne zove svećenika, da ih blagoslovi, pače je otvoru najveće električne centrale Evrope u Brizonu prisustvovao i kard. Verdier.

Protivnici Crkve su još na vladi u Francuskoj, ali ipak i oni osjećaju potrebu međusobne ljubavi unutra i van granica države te službeno štaju sve to življu i jaču vjeru naroda, obnovljena pozitivnim radom svećenstva, koji živi od prošnje i milostinje, jer je država još uvijek odijeljena od Crkve.

Da je vjera sve to življa u narodu, dokazuju ne samo brojne svijeće, koje uvijek gore pred milom malom sveticom Terezijom od Maloga Isusa, nego još više onaj milijun vjernika, koji se kroz godinu dana izmijeni, da se po noći svečano pokloni Svetotajstvenom Isusu u narodnom svetištu Presv. Srca u Parizu, i moćni „Narodni Katolički Savez“, koji broji 2 1/2 milijuna članova, francuskih građana, koji često svečano idu do Montmartra, da ondje ispróse od Bož. Srca blagoslov ili se zahvale za primljena dobročinstva. A tko bi izbrojio sve obraćenike, osobito Židove, i one druge, koji napunjavaju lijepe francuske crkve, osobito katedralu Chartresa? A Lurd? Za 6 mjeseci puni su vlakovi francuskih hodočasnika, a da ne brojimo inostrane. U crkvi sv. Ane u Auray došlo je lani izvanredno preko 100.000 osoba, da se mole u crkvi zaštitnice Bretonije

za pokoj duše 250.000 Bretonaca, koji su poginuli za Francusku. U Lisieux otkrivena je kripta nove velebne bazilike, posvećene sv. Tereziji, uz brojno sudjelovanje draštava, vjernika i biskupa, čak i iz inozemstva. Kard. Verdier, da obnovi vjerski život na periferiji Pariza i da pomogne nezaposlenim radnicima gradi 40 crkava. Te su kardinalove radnje svima poznate. Da započne te radnje, on se obratio vjernicima, jer je i sam prosjak, te je ukratko sakupio 20 milijuna franaka, kojima on pokriva dug, garantiran samo njegovom svećeničkom riječju.

Novo se crkve dižu po svim biskupijama Francuske, a jer život u tim crkvama traži svećenika, grade se i nova sjemeništa i sve to brojnija su svećenička zvanja. Taj se novi vjerski život opaža i kod intelektualaca, koji se bave znanošću, umjetnošću i beletristikom. Zato nije čudo, da je francuska akademija dala svoje nagrade brojnim redovnicima i redovnicama, svećenicima i katoličkim piscima. Francusko se društvo sve to više približava Crkvi i u času, kad bezbošci Rusije spremaju bezvjerske armije, ono se sve čvršće okuplja oko svojih svećenika i biskupa, da složno pođu putevima, što ih Namjesnik Kristov, Papa, pokazuje iz vječnoga katoličkoga Rima.

Dr Turina iznio je još i sljedeći razlog: Sudac je katolik, pak radi toga ne može biti sucem u našem slučaju te zahtijeva, da bude isključen. Kao katolik naimé naš je sudac duhovni podanik krčkoga biskupa. Nigdje na svijetu, pa ni u boljševičkoj Rusiji, se ne događa, da bi podanici sudili svome poglavaru, pak eto i iz toga razloga treba da bude sudac isključen.

Sudac je donio rješenje, pošto je kao član Sokola tangiran u svome interesu i časti, da prekida daljnji rad prije početka rasprave i da o tome obavješćuje starješinu suda radi zamjene s drugim sucem te je rasprava odgodila.

U šibenskoj realnoj gimnaziji

Direkcija Državne Realne Gimnazije u Šibeniku obećala je, da će postupati prema profesorima, o kojima smo bili počeli iznašati u javnosti, što sve predavaju dječima za vrijeme sata povijesti. Zato obustavljamo daljnje donošanje citata iz predavanja gg. prof. D. Jovanovića i S. Vukočića, koji su prošle školske godine duboko vrijeđali katoličku vjera dčeta i iskrivljivali objektivnu povijest, potpuno uvjereni, da će mjesna i viša školska vlast izvršiti svoju dužnost, kao što je to učinila s prof. Jovanovićem, dok je bio u Kotoru i isto se tako ispravno protiv katolika i njihovih svetinja.

Zanimiva rasprava protiv preuzv. Srebrnića radi poslanice o Sokolstvu

Uprava Sokola Kraljevine Jugoslavije podigla je tužbu protiv krčkoga biskupa preuzv. dra J. Srebrnića, što je u svojoj katedralnoj crkvi pročitao vjernicima poznatu poslanicu naših katoličkih biskupa protiv Sokolstva i što je nakon pročitane poslanice pozvao vjernike, neka kod kuće među svojim šire ono, što su iz poslanice doznali.

30. lipnja bila je sudska rasprava u Krku. Raspravu je vodio sudac g. Vatroslav Strnić. Lično je pristupio sam tuženi biskup sa svojim braniteljem drom Oskarom Turina iz Sušaka. Do rasprave nije uopće došlo, jer je dru Turini uspjelo, da isključi suca. Sudac je naimé član Sokola.

Dr Turina je argumentirao ovako: Kako se u pitanjima poslanice radi o stvarima, u koje neposredno ulaze interesi SKJ, to je opravdano, da se kod

sudbenog postupka isključi svaki sudac, koji je član Sokola. Kao član Sokola položio je naimé svečani zavjet, da će vazda i posvuda štiti i promicati njegovu ideologiju i njegove interese. „Sokolski Glasnik“, službeno centralno glasilo SKJ, dne 20. siječnja 1933. br. 4 donio je pak izjavu, da se sokolska misao nalazi u oštrom i neizgladivom idejnom sukobu sa osnovnim težnjama klerikalizma, pak se prema tome ne može pretpostavljati, da će član Sokola u pitanjima poslanice moći objektivno suditi. Držimo naimé, da će sudac, koji je član SKJ, svoj zavjet pošteno držati posvuda, pak i u nazočnom slučaju. Ali, kako se sokolska misao, kojoj se on svojim zavjetom posvetio, nalazi u neizgladivom sukobu sa osnovnim težnjama klerikalizma, t. j. katolicizma, jasno je i opravdano naše stanovište, da takav sudac u našem pitanju ne može da objektivno sudi.

Svečani blagoslov kapelice na Sljemenu

Na Sljemenu kod Zagreba nedavno od tromede, gdje se dijele putevi na Piramidu i Stubicu, podignuta je kapelica u čast Majci Božjoj „Kraljici Hrvata. Od tromede do kapelice nema ni 200 koraka. Na jednoj povišici, okruženoj visokim jelama, u lijepoj tišini prirode, smještena je kapelica kao bijela golubica. 16. srpnja t. g. hrvatski metropolit dr Ante Bauer, zagrebački nadbiskup, svečano će blagosloviti sljemensku kapelicu, pa će se u njoj od toga dana dalje čitati svake nedjelje i u zapovijedane blagdan sv. Misa, te držati skupljenim planinarima i drugim izletnicima prigodan govor. Tako će gora i ljudi nazijima na novi način hvaliti Boga Gospodara svoga, koji se u toj krasnoj prirodi tako lijepo očituje svim ljudima dobre volje.

† Ostojić Antica

Svladana od rada i boli otišla je pok. Antica Ostojić, učiteljica u Vodicama, da u miru i tišini Vinagore (Hrv. Zagorje) sprovede posljednje dane svoga mukotrpnog života.

Žrtva, koja je davno počela goriti, dogorjela je u četvrtak 22. VI. t. g.

Pk. Ostojić Antica rodila se u Šibeniku 3. II. 1908., gdje je s najboljim uspjehom svršila osnovnu, građansku i učiteljsku školu. U ranim svojim godinama ostala je bez oca. Sirota majka s nejakom djecom oslonila se na nju i tražila od nje pomoći. Pk. Antica, stvorena, da ljubi i da se žrtvuje, upotrebljavala je sve sile, pa i preko mjere, da nadoknadi majci supruga, braći i sestri oca.

Kad je bila u dragom razredu učiteljske škole, zatraži Gospod od nje još jednu žrtvu, da je time pripravi na sve one mnogobrojne žrtve, koje je za svoga kratkog zemaljskog života imala Bogu prikazati. Umrta joj je majka. Bilo joj je tada 17 godina, kad je morala postati na njom svojoj sestri i braći, a uz to pohađati školu. Dani, puni žrtava i boli, redali su se jedan za drugim, ne puštajući je, ni da odahne pod teškim teretom svoga križa. Nije ga nosila sama i zato nije klonula ni očajavala. Skupa s njom trpio je On, čije su boli bile najveće, čiji je križ bio najteži. Strpljivo je nosila svoj križ, za koji nisu znali ni njezini najbliži. Uvijek vedra i nasmijana nikad nije odavala svoje boli, jer nije uvažila utjehe kod ljudi, koji joj je ne mogu dati, već kod jedinoga Tješitelja, kod Utamničenika ljubavi.

Uza sav taj kućni napor bila je u razredu prva. Da, prva u svemu, uzor svima. Njezina kolegijalnost i sestrinska ljubav postigla je vrhunac. Njezina pomoć nije se kretala samo oko materijalnih dobara. Ne, ona im je naročito pomagala u sticanju duhovnih dobara. Svojim bespriječornim vladanjem, plemenitom dušom i čistim srcem osvajala je svakoga, obraćala mnoge, na sve najbolje djelovala, pa i na same profesore. Nije ona bila, kao mnoge današnje učenice, predmet ruganja i zabave svojih kolega, već iskrenoga poštovanja,

Kasnije kao učiteljica u Krivodolu, pa u Vodicama bila je uzor svojim kolegama i kolegicama. Njezino savjesno vršenje dužnosti i ljubav prema djeci pomoglo joj je, da odgaja njihove duše za Boga i narod. Kad je teška bolest počela da krši njezino tijelo, nije htjela da napusti svoju dječicu. Gotovo do zadnjih dana bila je s njima, a ni pri smrti nije na njih zaboravila.

Polje njezina rada i djelovanja ne bijaše samo dom i škola. Pk. Antica bijaše apostolska duša, koja je neumorno radila oko spasa neumrlih duša.



Već u ranijim godinama stupila je u katoličku organizaciju učenica, gdje je sve do godine 1925. radila oko izgradnje svoje vlastite duše i duša svojih sestara.

Te godine, kad je bila osnovana Sveza Hrvatskih Orlica, centrala za orlička društva, koja su se počela brzo širiti, osnovala je ona 13 seoskih orličkih društava i mnogo doprinijela uspjehu onog tako veličajnog orlovskog sleta u Šibeniku. Od tada pa do zadnjega časa bila je aktivna radnica na polju orličkoga pokreta, a od 1930. god. na polju križarstva. Nije bilo sleta ni tečaja, na kojem ona nije sudjelovala u nastupu, svojim govorima na javnim zborovanjima i predavanjima. No, što je bilo najglavnije, svojim živim primjerom i savjetom odgajala je sebi nasljednice, koje će nakon nje-

zine smrti nastaviti njezin rad. Bilo je borbe i progona, za kratko vrijeme bila je i isključena iz škole, ali ona je ustrajala do kraja. Ničega se nije bojala, kad se radilo za Boga. Ništa je nije moglo smesti, da radi protiv uvjerenja, protiv ideala njezine organizacije.

Takav značaj naišao je i kod neprijatelja na divljenje i poštovanje. Svojom plemenitom dušom, čistim i neokaljanim srcem, pravim ženskim dostojanstvom privukla je k sebi mnoga srca, koja su se smatrala nedostojnima, da joj se približe.

Da, pk. Antica bijaše uzor-sestra, učenica, učiteljica i Križarica.

Tajna svega toga bila je mala, bijela Hostija. Euharistijski Spasitelj bio je njezina hrana i jakost. Dok su ostale njezine drugarice spavale ili trošile vrijeme u beskorisne šetnje po zagušnjivim nlicama, pk. Antica je slušala sv. Misu i dnevno primala euharistijskoga Boga, a navečer u sjeni Njegova Tabernakula stvarala planove, tražila utjehe i lijeka u svojim bolima, crpila snage za svaki i najmanji rad. Euharistijski život, molitva, razmatranje, duh. štivo i duh. vježbe, na što današnja mladež gleda s posmjehom i ironijom, stvorile su od pk. Antice uzor u svakom pogledu.

Antice, isprosi nam kod Svevišnjega jakosti, da Te slijedimo. Isprosi mnogo takvih križarskih ličnosti, koje će biti pripravne na sve moguće žrtve za spas duša i dobro svoga naroda.

Počivaj nam u miru!

M. Šarin

Hoćemo da uspostavimo kraljevstvo Kristovo...

U svakom svom radu imajmo Isusa za cilj, i uspjeh ne će uzmanjati. Svoj „ja“ tiskajmo u pozadinu, a poradimo za spas duša radi Krista...

Zato, i ako našom smrću svijet rekne: „Svršeno je“, znajmo, da nas istom tada čeka nagrada za naš mukotrpan život, za naša pregaranja — čeka nas uskrsnuće!

(Izvaci iz dnevnika pk. Antice Ostojić)

Posljednji zbogom nezaboravnoj Antici

(Govor prof. V. Švigir nad grobom u Zagrebu)

O, Gospode naš, velika bol stiže križarski rod. Najbolje, najvrednije, najsvetije uzimaš iz naših redova.

Još nam nije prestalo suziti oko za prijašnjim žrtvama, a eto uz Merčev grob diže se novi humak, nova žrtva, svjež a bol, ponovni jecaj i plač.

O, Gospode naš, velika nas žalost lomi, ali križarske naše duše predano šapću: Voluntas tua — volja Tvoja neka bude!

Nova žrtva u temeljima križarskoga pokreta; nova luč, čija će svjetlost poticati na ustrajnost nas ovdje i svaku Križaricu diljem Hrvatske, Slavonije, divne Bôsne i blage Dalmacije.

Ko je ona, čije zemne ostatke spuštamo u hladan grob? Cujtel! Sva sela naša, gdje se križarski diše i osjeća, žalosno šapću: Naša je Antica umrla. Crkvice, križarske domove, društvene prostorije, dvorane ispunja velika istina: Naša je Antica umrla.

O, draga naša Antice, tih, skromna, heroj u radu, žrtvama i trpljenju — evo nas, da se posljednji puta s Tobom pozdravimo. Želila si, da zadnje dane Tvoga života uza Te sprovede koja sestra iz centrale. Ali Tvoj brzi odlazak u vječnost pretekao nas. Do zadnjega časa mislila si na centralu i Križarice, za koje si živjela i žrtvovala se.

Stupila si rano u naša organizaciju. Nezaboravna će nam ostati uspomena na naš prvi susret i poznanstvo tamo u god. 1925. na šibenskom tečaju. U velikoj biskupskoj dvorani pred stotinom članica istupa mala i slaba djevojčica i oduševljava prisutne za rad za Krista, vjeru i narod. Žarko i zanosno govori o žrtvama, stradanju i trpljenju.

I prolazila je godina za godinom, a na Tebe, Antice, gomilale se žrtve, stradanja, ali Ti nijesi ostavila takve organizacije, nego si s još većim žarom za nju radila i trpjela. Nikada ne ćemo zaboraviti Tvoje divne riječi iz posljednjega predavanja: „Ne zaboravi nikada, da si žena, a to znači žrtva“. Ti si zaista znala, što je žrtva! Sve svoje slobodno vrijeme žrtvovala si organizaciji, „bez koje — kako si sama rekla — bio bi Ti život prazan“.

Društvo, Okružje, te sva mjesta,

gdje je bilo orličkih ili križarskih društava, znala bi govoriti o Tvojim žrtvama. Koliko si održala predavanja, tečajeva, koliko si posjetila društava, sve uz žrtvu, ali ustrajno, strpljivo — za Boga, koji Ti je bio pravac i cilj.

A za taj veliki rad Ti si se pripravila i izgradila. Naša načela u Tebi bila su jasna i stalna, volja Tvoja željezna, a vatra za svetu stvar neugasiva.

Sebe si prodabnula vrhunarnim životom, a to si želila i kod drugih postići. U srcu Tvome buktio je božanski oganj, a Ti si gorila od želje, da Krist zavlada u svim ljudskim srcima i da Kristov duh prozme čitavo čovječanstvo. Za tu veliku misao Ti si žrtvovala sve svoje želje, udobnosti, pa i mladi život.

A otkuda Tebi upravo divska snaga? Mala, sveta Hostija, koju si dnevno primala, poticala Te na žrtvu i apostolsko djelovanje. Mala, sveta Hostija bila Ti je ljubav, mir i radost. Krista si ljubila, Njemu si dala svoje srce, a On ga je primio baš uoči dana slave Svoga Presv. Srca.

Izgledalo je, kao da si sve svoje sile, i duševne i tjelesne, usredotočila u rad za organizaciju. Ali ne, Ti si isto tako bila revna i azorna učiteljica. Oni mališi kod mora volili su jako svoju dobru i svetu učiteljicu. I kao dao čujemo danas njihove glasiće: Vрати nam se, mila naša. Ali im more vraća poziv: Nikada. Okitili bi rado ovaj humak dalmatinskim cvijećem, ali i on je daleko. I proći će godine, deceniji i djeca postaću ljudi, a u duši njihovoj obnavljaće se uspomena na dragu učiteljicu, koja je svoj rad u školi gradila na principu: „Bog je početak svakoj mudrosti“.

Proplakaće danas starice, starci, bolesnici, kojima si Ti bila anđeo mira i ljubavi.

A zar nijesu o Tebi nadzornici davali vlastima najljepše izjave. I makar se ne slagali s Tvojim vjerskim osvjedočenjem, rado su dolazili u Tvoju školu, jer su znali, da će u njoj naći pravu učiteljicu, vrijednu i sposobnu radnicu, čednu i pristojno odjevenu djevojku.

A zar si svoju dušu raskidala sa-

mo na organizaciju i školu? Ne, poslije smrti svog oca i majke preuzela si dužnost, da Ti budeš majka braći svojoj. I taj križ nosila si upravo divskom snagom. Za te velike žrtve znali su Tvoji najbliži, ali mi svi smo osjećali, da goriš, izgaraš, veneš i umireš za Tvoje, za nas i za opće dobro.

Danas pred ovom rakom, pred ovom neumoljivom zbiljom — osjetiče Tvoja braća potpunoma; da gube najbolju sestru i duhovnu majku.

A mi dugo i dugo osjećaćemo prazninu u križarskim redovima, na tečajevima, skupštinama, sjednicama, a stotinu očiju Križarica tražit će Te i čekati, da stupiš na podij, da im zanosno dovikneš: Samo naprijed, naprijed i na Golgotu za Križarstvo! Čekaće, ali uzalud. Ponoviće u duši: Umrla je.

Ko će nam pisati predavanja za naše Križarice seljanke; ko će im govoriti tako toplo i sa razumijevanjem, kao što si Ti to znala? Dušu naše seljanke odlično si poznavala, u tome bolja si bila od svih nas i ljudski rečeno — nenadoknadiva. Sva će naša sela to osjećati. Duh križarskoga demokratizma proveo si i u praksi potpunoma.

A u saobraćaju sa mladićima bila si pravi ljiljan, koji miriše i osvaja. I premda si znala, da mnogo srce mladića za Te osjeća, ostala si mirna, ljubezna i mila. Poštivali su Tvoju dušu, divili se Tvome radu i nastojali, da Te slijede. Kolike si obratila, kolike si dovela do ispovijedaonice, do Stola Gospodnjega! Kolikima si bila ideal vjere, čistoće i potpunog odrićanja...

Antice, ostavljaš naš u najteža vremena, u danima velikih kušnja i oluja. I kao što se Krist odmarao pod teretom križa, da skupi snage, tako ćemo i mi svoje duše odmarati na tom humku. On će nas poticati na rad i žrtvu. Odmaraćemo duše svoje na uspomena na Te i u nadi, da stojiš uz prijestolje Božje i moliš za nas slabe.

Antice, kako si skromna i nesebična bila u životu, ne tražeći za svoj rad hvalu i priznanje, tako si daleko od sviju — osamljena — s Kristom, zaručnikom svojim, vječnom Ocu predala svoju dušu. Žrtva potpuna!

Antice, oprostite nam, ako nijesmo uvijek potpunoma izvršile svoju sestričku dužnost. Ti si znala i razumjela, da svaku pojedinu od nas bje život, prilike i borbe. Ali sigurna si bila, da Te u molitvama svojim nijesmo nikada zaboravile.

Antice, zbogom, posljednji zbogom! Kod prijestolja Božjega budi nam zagovornica!

Sprovod pk. Antice Ostojić u Vinagori i u Zagrebu

U četvrtak 22. VI. u 11 sati umrla je u Vinagori (Hrv. Zagorje) učiteljica Antica Ostojić. I ako je bila daleko od svojih najbližih, ipak se osjećala tu zadovoljnom, jer su je okruživala srca, raspaljena božanskom ljubavlju, spremna na sve žrtve za svoga bližnjega.

U subotu 24. VI. u 6 sati poslije podne, nakon što je stigao njezin štitičnik vlč. don Ante Radić s njezinom sestrom Marijom i delegaticom Okružja Križarica u Šibeniku gđicom Šarin M., obavio se u Vinagori sprovod. Sva školska djeca iz Vinagore i Sopot sa svojim nastavnicama(cima) htjela su da iskažu dobroj i miloj učiteljici posljednje štovanje. Križari i Križarice, djevojke iz Marijine kongregacije i ostali vjernici ispratili su pokojnicu do zruča, koji ju je imao prevesti u Zagreb. Putem je vlč. župnik Ivan Vukina pjevao mrtvačke psalme, a pobožni pratitelji molili su glasno noseći zapaljene svijeće razne molitve za upokoj njezine blage duše. Sprovod je trajao sat i po.

Prije nego su lijes s pokojnicom postavili u auto, oprostio se od nje vlč. župnik istaknuvši plemenitost njezine duše i čistocu srca. Zatim su se redali nadgrobni pozdravi jednoga Križara, Križarice, te jedne članice Marijine kongregacije. Svi su u svojim govorima isticali njezine vrline i žalost, koju osjećaju, što neće ostati i mrtva u njihovoj sredini. Na kraju se oprostila od nje M. Šarin u ime njezinog štitičnika, sestre i braće, a napose u ime Okružja Križarica u Šibeniku. Zahvalila se na koncu u ime pokojnice i njenih najbližih veoma zauzetom vlč. župniku i ostalim župljanima.

Teškim srcem dijelile su se vina-gorske djevojke od ove uzorae Križarice, kad ju je auto nosio u Zagreb, da je tamo na Mirogoju zakopaju.

U subotu 24. VI. kasno u noć dovezli su mrtvu pk. Anticu Ostojić u Zagreb na Mirogoj i odmah smjestili lijes u mrtvačnicu.

Sutradan u nedjelju 25. VI. u 10 sati ujutro obavio se sprovod do groba.

Sprovod je vodio vlč. dr. Marko Klarić, koji je putem pjevao mrtvačke psalme. Mnogošvo Križara i Križarica te ostalih odličnih znanaca i štovalaca

dobre pokojnice sudjelovalo je u sprovodu i pobožno molilo za dušu pokojnice.

Odmah uz lijes koračale su Križarice i Male Križarice u bijelini s lji-ljanima i cvijećem u ruci, da time još bolje istaknu, koga prate. Iza lijesa išao je njezin štitičnik i sestra, a za njima ostali.

Na svačijim licima, a još više u njihovim srcima tinjala je duboka bol, a putem se čulo često jecanje. Ta je bol postigla vrhunac, kad su se na grobu stali redati govori, koji su pred svih iznijeli jasnu lik velike duše pat-nice pk. Antice Ostojić.

Prva je govorila nastavnica građ. škole u Gračacu prof. Stanković Ma-rica iznijevši pred prisutne pokojnicu kao uzor Križaricu, koja je usprkos svih mogućih zapreka i borba ostala ustrajna u svojim idealima i apostolski radila oko spasa duša.

Iza nje je govorila nastavnica građ. škole u Ludbregu prof. Švirig Vika ocrtavši pk. Anticu kao uzor učiteljicu, koja je svojim savjesnim vršenjem na-stavničkih dužnosti i velikom ljubavlju prema djeci stvarala upravo čudesa.

Na kraju se oprostila od pokojnice Šarin Marica u ime njezinih najbližih i cijelog Okružja Križarica u Šibeniku. U svom govoru istakla je pokojnicu kao uzor sestru, apostolku, kao uzor u svakom radu i djelovanju, a napose što je ona bila za cijelo Okružje.

Iza kako je križarska glazba, koja ju je putem pratila, otvirala još jedan žalobni komad, prisutni su se razišli i tužno vraćali svojim kućama.

Svečana komemoracija i zadušnice za pk. Anticu Ostojić

Vijest o smrti pk. Antice duboko je potresla sve naše križarske redove, a napose šibenske Križarice, u čijoj je sredini najviše boravila i za koje je najviše radila. Daleko od nje nisu joj mogle ispuniti zadnje želje njezine plemenite duše, ali su zato htjele da joj se iza smrti oduže bar donekle za sve ono, što je ona njima učinila.

U nedjelju 2. t. mj. priredilo je Okružje Križarica u njezinu počast svečanu komemoraciju u Kat. domu. Odaziv je bio izvanredan. Svi Križari i Križarice bijahu na broju, a i ostala kat. društva: kao Kat. muževi, Žensko kat. društvo Zora, Djevojačko društvo

Srca Isusova, oba Treća reda sv. Frane. Komemoraciji je prisustvovao i preuzv. biskup dr. Jerolim Mileta, koji je time ponovno pokazao svoju neograničenu ljubav prema križarskoj omladini, te više svećenika i redovnika.

Komemoraciju je otvorila gđica Jadronja J., voditeljica Okružja Križarica, proslavom i prikazala prisutni-ma, što je pk. Antica bila za sve Križarice, a napose za šibenske. Nakon toga je gđica Bujas D. s puno osjeća-ja izvela svoju originalnu deklama-ciju „U spomen pk. s. Antici“. Na kraju je gđica Šarin M. održala predavanje, u kojem je ocrtila život i djela pokojnice prikazavši je kao uzor sestru, učiteljicu i Križaricu. Ti-me je završila komemoracija, koja je svakoga upoznala s našim uzorom, s ovom žrtvom obitelji i organizacije.

U ponedjeljak 3. t. mj. održale su se u crkvi sv. Frane u 7 sati ujutro svečane zadušnice. Crkva bijaše puna kat. omladine, njezinih najbližih, profesora, kolega i kolegica, znanaca i prijatelja. Sv. Misu je otpjevao njezin duhovnik i štitičnik vlč. don Ante Ra-dić a asistirali su mu njezina dva ispovijednika vlč. don Joso Felicinó-vić, i o. Nikola Pasini. Gotovo sva križarska omladina s mnogo članica ostalih kat. društava pristupila je toga dana na sv. pričest, da isprose od euh. Spasitelja milost za pokoj njezine duše.

Kod svega toga obuzela je prisut-ne neka tuga nad gubitkom tako u-zorne i agilne katoličke radnice, a u isto doba radost, što je Gospodu od-letio novi bijeli cvijet iz križarskoga perivoja, da pred Njim prosi blagoslov za križarski red.

Za šibenskim Križaricama neće zaostati ni ostala križarska društva u Okružju, a i u cijeloj našoj domovini. Svi će održati komemoraciju i sve-čane zadušnice, da time iskažu nezaboravnoj pokojnici svoju ljubav.

DAR SJEMENIŠTU. Mnogo pošto-vani gosp. don Mijo Čurković, dika svećenstva zadarske administracije, skoro će ostaviti župu, jer je već u 82. godini života. Tom prilikom je svu svoju lijepu i bogatu knjižnicu daro-vao Biskupskom Đačkom Sjemeništu u Šibeniku. To je zaista lijepi i pohvalni primjer svima ostalima! — Uprava Sje-meništa harno mu zahvaljuje uz želju, da mu dragi Bog to obilato naplati!

† Dr. vet. Paško Lalić

Dr. M. Š. u splitskom listu „Novo Doba“ piše o njemu među ostalim i ovo:

„Nakon kratke i teške bolesti 19. VI. t. g. preminuo je u Banovini, bolnici u Šibeniku dr. veterine Paško Lalić. Njegova prerana smrt izazvala je duboku i iskrenu sućut njegovih profesora, prijatelja i znanca, koji su pokojnika nećlično cijenili i voljeli.“

Rodio se godine 1908. u Tučepima. Treba istaknuti, da je pokojnik svršio sve nauke, kako gimnaziju u Splitu i Šibeniku, tako i fakultet u Lyonu s odličnim uspjehom. God. 1931. dobio je kao najbolji đak medalju s likom temeljitelja fakulteta i 300 franaka nagrade. Godine 1932. dobiva doktorat braneći tezu „L' aviculture en Yougoslavie“. Teza je bila odlično ocijenjena i kao takova poslana svim veterinarskim fakultetima svijeta. Ovom prigodom bila mu je opet dodijeljena nagrada od 1.000 franaka.

Nakon svršenih nauka služio je samo kratko vrijeme u vojsci, gdje se brzo razbolio i bio otpušten. Usprkos najveće pažnje i nastojanja sa strane liječnika nije mu se moglo pomoći, jer njegovoj teškoj bolesti nije više bilo lijeka. Tako je, na preveliku žalost svojeg starog oca, velike rodbine i njegovih prijatelja nestao jedan mladi život, koji je svojom rijetkom inteligencijom i marljivošću obećavao mnogo ne samo svojoj bliskoj rodbini, već cijelom narodu koji u ovim teškim vremenima ovakove sinove pak najviše potrebuje.“

Mi pak sa svoje strane dodajemo: Pokojnik je bio jedan od onih mladih ljudi, koji sticanjem opširnog i ozbiljnog znanja ne samo nije izgubio vjeru, već ju je sačuvao čvrstu i živu, kakvu su mu je dobri i pobožni roditelji zasadili u srce. Kod njega znanost nije nalazila protivštine u vjeri. Živio je i umro kao vjernik. Dva dana prije smrti, tjelesno slab, ali još uvijek duševno jak, rastajući se sa svojim rođakom drom Josom Lalićem, primarijem infekc. odjeljenja, a preko njega i sa svom svojom rodbinom, među ostalim reče mu, da bi se želio ispovjediti i pričestiti. Primio

je svete sakramente tolikom pobožnošću, da je na sve prisutne jako djelovao i duboko ih ganuo.

Lurdska voda, koju mu je poslao njegov dobri otac i koje se on napio, i ako mu nije povratila tjelesno zdravlje, dala mu je jakosti, da uzmogne onako junački dočekati teški smrtni

čas, a lurdska Djevica isprosila mu je milost svete smrti.

Misao na svetu smrt, kojom je pokojnik sretno dovršio ovaj zemaljski život, neka tješi njegovog tužnog oca i svu njegovu rodbinu u njihovoj dubokoj tuzi.

Blaženi, koji u Gospodinu umiru!

Iz katoličkoga Šibenika

NAŠI MLADOMISNICI. U nedjelju 9. t. mj. preuzv. biskup dr. Mileta zarediće u Tijesnu za svećenike vlč. gg. Ivu Grgureva iz Vodica, Franju Karamatko iz Filipjakova i Andru Oštrića iz Puga. Našim dragim mladim levitima čestitamo, što su dostigli svoj uzvišeni cilj. Od Gospodina pak molimo obilate darove, da ih Njegova sveta milost prati u apostolskom radu u životu, jer je žetva velika i obilata, a malo je radenika.

PROSLAVA 50-GODIŠNJICE ŠIBENSKE BOLNICE. 24. pr. mj. personal šibenske bolnice proslavio je 50. godišnjicu mjesne bolnice. U katol. bolničkoj župskoj crkvi ujutro bila je sv. Misa za katol. pokojne liječnike i namještenike iste. Istodobno bio je parastos na pravoslavnom groblju za pravoslavne. Zatim je u bolničkom perivoju ispjevan „Tebe Boga hvalimo“, a onda je bila zakuska za pozvanike. Pred zakuskom je dr. J. Machiedo kao upravnik bolnice održao govor, u kojem je prikazao povijest današnje Banovinske Bolnice. Na koncu se sjetio liječnika živih i mrtvih, gosp. ekonoma, Milosrdnica, bolničara i zanatlija ove bolnice, dok je — vjerujemo valjda slučajno — zaboravio spomenuti dušobrižnike bolnice, koji su bili prisutni i čija služba u bolnici po danu i po noći nije ništa manje važna od liječnikove, a pogotovo od ostalih namještenika. Crkvenoj svečanosti i zakusci prisustvovali su predstavnici mjesnih vlasti i nekoliko odličnih gostiju izvana, a u 13 sati je uprava bolnice priredila banket, na kojemu je uz kućne liječnike prisustvovalo više gostiju.

U FOND „KATOLIKA“ da počaste uspomenu pk. Antice Ostojić, darovali su: Antun Dominis i don. Joso Felicinović po Din 20. — Uprava harno zahvaljuje.

DAROVU „UBOŠKOM DOMU“ Da počaste uspomenu pk. Vida Matavulj: Dr. Josip Marčelić Din 50; Dr. Jozo Lalić Din 20. Da počaste uspomenu pk. Josipa Tarle: Dr. Josip Marčelić Din 50; Dr. Jozo Lalić Din 20. Da počaste uspomenu pk. dra Paška Lalić: Dr. Miloš Škarica Din 30; Don Jerko Jurin, Zorka Schiattino i Dr. Branko Kurajica po Din 20, Vlade Simić Din 10. Da počaste uspomenu pk. Anke Jadronja: Istenić Frano i Pačić Matija po Din 30; Brnjoki Ivan i Obitelj Šare Stipe po Din 25; Obitelj Battigelli, Obitelj Matačića Vinka, Obitelj dra M. Vončina, Obitelj Milana Relja, Druter Salamon, Obitelj pk. Tome Zorića, Pasini dr. Josip, Tarle Šime i Wendler Milka po Din 20; Stolarska radionica Kelauz Din 15; Matačić Jere pk. Mate, Klarčić Ante, Zorić Dane i Nitsche Herman po Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI ELIXIR

KUĆA
UTEM
OD
1861



**ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA**

**proizvađa
jedino
R. VLAHOV
SIBENIK**

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo **FRANE KARADJOLE**, trgovac Šibenik, *Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.*